

4. Przepisy § 11 stosuje się po raz pierwszy w odniesieniu do zbiorczych bilansów i rachunków wyników za 1951 r.

§ 12. Przepisy zarządzenia niniejszego stosuje się odpowiednio do przedsiębiorstw zorganizowanych w formie spółek prawa handlowego, w których Skarb Państwa lub przedsiębiorstwa państwowe posiadają udział wynoszący ponad 50% kapitału zakładowego z tym, że nie naruszają one przepisów szczególnych, dotyczących tych przedsiębiorstw.

§ 13. Z dniem wejścia w życie niniejszego zarządzenia traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 19 marca 1951 r. w sprawie zatwierdzania rocznych bilansów i rachunków wyników (Monitor Polski Nr A-28, poz. 364).

§ 14. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: K. Dąbrowski

224

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 15 lutego 1952 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 7 grudnia 1951 r. w sprawie zasad bilansowania i sporządzania sprawozdań rocznych.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 188) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 7 grudnia 1951 r. w sprawie zasad bilansowania i sporządzania sprawozdań rocznych (Monitor Polski Nr A-106, poz. 1555) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 12 dodaje się ustęp trzeci w brzmieniu:
„Należności i zobowiązania wobec Skarbu Państwa z tytułu różnic cen i narzutów administracyjnych figurujące w księgach rachunkowych na dzień 31 grudnia 1951 r., a wynikające z transakcji doko-

nanych do końca 1950 r., należy odpisać na straty lub zyski nadzwyczajne”;

2) w § 20:

- a) w ust. 1 dodaje się lit. f) w brzmieniu: „f) Najwyższej Izbie Kontroli”;
- b) w ust. 2 dodaje się lit. h) w brzmieniu: „h) Najwyższej Izbie Kontroli”;
- 3) w § 21 ust. 2 dodaje się na końcu wyrazy: „1 egz. — Najwyższej Izbie Kontroli”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: K. Dąbrowski

225

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU LEKKIEGO

z dnia 12 lutego 1952 r.

w sprawie ustalenia wykazu średnich szkół zawodowych II stopnia, których absolwenci podlegają w roku 1952 przepisom ustawy o planowym zatrudnianiu absolwentów średnich szkół zawodowych oraz szkół wyższych.

Na podstawie art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o planowym zatrudnianiu absolwentów średnich szkół zawodowych oraz szkół wyższych (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 106) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się wykaz średnich szkół zawodowych II stopnia, podległych Ministerstwu Przemysłu Lekkiego, których absolwenci podlegają przepisom ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o planowym zatrudnianiu absolwentów

średnich szkół zawodowych oraz szkół wyższych (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 106), stanowiący załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu Lekkiego: E. Stawiński

Załącznik do zarządzenia Ministra Przemysłu Lekkiego z dnia 12 lutego 1952 r. (poz. 225).

WYKAZ ŚREDNICH SZKÓŁ ZAWODOWYCH II STOPNIA, KTÓRYCH ABSOLWENCI PODLEGAJĄ W ROKU 1952 PRZEPISOM USTAWY Z DNIA 7 MARCA 1950 R. O PLANOWYM ZATRUDNIANIU ABSOLWENTÓW ŚREDNICH SZKÓŁ ZAWODOWYCH ORAZ SZKÓŁ WYŻSZYCH

1. Technikum Przemysłu Bawełnianego M.P.L., Bielawa, ul. Stalina 41,

2. Technikum Przemysłu Bawełnianego M.P.L., Częstochowa, ul. Targowa 29,

3. Technikum Przemysłu Wełnianego M.P.L., Łódź, ul. Żeromskiego 115.

4. Technikum Przemysłu Wełnianego M.P.L., Białystok, ul. Mickiewicza 43,

5. Technikum Przemysłu Wełnianego M.P.L., Łódź, ul. Kopcińskiego 20,

6. Technikum Przemysłu Wełnianego M.P.L., Zgierz, ul. Kilińskiego 8,

7. Technikum Włókiennicze M.P.L., Bielsko-Biała, ul. K. Marksa 14,

8. Technikum Przemysłu Włókien Łykowych M.P.L., Kamienna Góra, ul. Kościuszki,

9. Technikum Przemysłu Włókien Łykowych M.P.L., Nowa Sól, ul. Armii Czerwonej 43,
10. Technikum Przemysłu Włókien Łykowych M.P.L., Krosno, ul. Szkolna 6,
11. Technikum Przemysłu Jedwabniczo-Galanteryjnego M.P.L., Łódź, ul. Kilińskiego 102/109,
12. Technikum Przemysłu Dziewiarskiego M.P.L., Łódź, ul. Narutowicza 125,
13. Technikum Przemysłu Dziewiarskiego M.P.L., Łódź, ul. Kilińskiego 130,
14. Technikum Przemysłu Cementowego M.P.L., Sosnowiec, ul. 1 Maja 25,
15. Technikum Przemysłu Cementowego M.P.L., Opole, ul. Gosiłwicka 22,
16. Technikum Przemysłu Ceramicznego M.P.L., Szczawno-Zdrój, ul. Kolejowa 2,
17. Technikum Ceramiczne M.P.L., Warszawa, ul. Hoża 88,
18. Technikum Przemysłu Szklarskiego M.P.L., Wołomin, ul. Armii Ludowej 85,
19. Technikum Przemysłu Kamieniarskiego M.P.L., Kraków, ul. Mickiewicza 51,

20. Technikum Przemysłu Odzieżowego M.P.L., Kraków, ul. Pędzichów 13,
21. Technikum Garbarskie M.P.L., Radom, ul. Śniadeckich 5,
22. Technikum Przemysłu Skórzanego M.P.L., Radom, ul. Słowackiego 17,
23. Technikum Przemysłu Skórzanego M.P.L., Starogard, ul. Kościuszki 131,
24. Technikum Przemysłu Drzewnego M.P.L., Jarocin, ul. Powstańców 64,
25. Technikum Przemysłu Drzewnego M.P.L., Radomsko, ul. Fabianiego 5,
26. Technikum Przetwórstwa Papierniczego M.P.L., Łódź, ul. Zamenhoffa 10,
27. Technikum Ekonomiczne Przemysłu Włókienniczego M.P.L., Łódź, ul. Podmiejska 31,
28. Technikum Przemysłu Odzieżowego M.P.L., Poznań, ul. Wały Kazimierza W. 27,
29. Technikum Włókiennicze dla Wysuniętych Robotników M.P.L., Łódź, ul. Składowa 39,
30. Technikum Przemysłu Drzewnego M.P.L., Bydgoszcz, ul. Królowej Jadwigi 25.

226

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU ROLNEGO I SPOŻYWCZEGO

z dnia 22 stycznia 1952 r.

w sprawie ustalenia wysokości rezerwy awaryjnej na finansowanie kapitalnych remontów awaryjnych na rok 1952.

Na podstawie pkt 5 ust. 2 uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 12 maja 1950 r. w sprawie zasad finansowania kapitalnych remontów przedsiębiorstw na rozrachunku gospodarczym (Biuletyn PKPG Nr 10, poz. 129) zarządza się, co następuje:

§ 1. Łączną sumę rezerw finansowych na remonty awaryjne na rok 1952 stanowią pozostałości rezerw awaryjnych z roku 1951 oraz kwoty powstałe z procentowych potrąceń w wysokości określonej w § 2 z części amortyzacji 1952 r., przypadającej na finansowanie kapitalnych remontów zgodnie z obowiązującymi przepisami.

§ 2. Rezerwę awaryjną na finansowanie kapitalnych remontów awaryjnych na rok 1952 ustala się w następujących maksymalnych wysokościach dla przedsiębiorstw podporządkowanych niżej wymienionym jednostkom:

1. C.Z.P. Cukrowniczego — 6% od planowej części,
2. C.Z.P. Tłuszczowego — 5% odpisów amortyzacyjnych.
3. C.Z.P. Piwowarsko-Słodowniczego — 5% przeznaczonych na kapitalne remonty w 1952 r.,
4. C.Z.P. Owocowo-Warzywnego — 10% przeznaczonych na kapitalne remonty w 1952 r.,
5. C.Z.P. Spirytusowego — 5% przeznaczonych na kapitalne remonty w 1952 r.,
6. C.Z.P. Tytoniowego — 5% przeznaczonych na kapitalne remonty w 1952 r.,
7. C.Z.P. Cukierniczego — 10% przeznaczonych na kapitalne remonty w 1952 r.,

8. Z.P. Ziemniaczanego — 10% przeznaczonych na kapitalne remonty w 1952 r.,

9. Z.P. Drożdżowego — 10% przeznaczonych na kapitalne remonty w 1952 r.,

10. Z.P. Kawowego i Środków Odżywczych — 10% przeznaczonych na kapitalne remonty w 1952 r.,

11. Z.P. Kosmetycznego — 5% przeznaczonych na kapitalne remonty w 1952 r.,

12. Z.P. Zielarskiego — 5% przeznaczonych na kapitalne remonty w 1952 r. oraz

13. dla Przedsiębiorstwa Remontowo-Montażowego Przemysłu Rolnego i Spożywczego — 10% przeznaczonych na kapitalne remonty w 1952 r.

§ 3. Centralne zarządy przemysłów (jednostki równorzędne) i przedsiębiorstwo bezpośrednio podległe Ministrowi są upoważnione do zróżnicowania rezerwy awaryjnej dla poszczególnych podległych jednostek poniżej jak i powyżej norm ustalonych w § 2. Suma zróżnicowanych rezerw awaryjnych nie może przekraczać ogólnego procentu ustalonego w § 2.

§ 4. Sposób wykorzystania rezerwy awaryjnej reguluje instrukcja Nr 30 Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Część V.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1952 r.

Kierownik Ministerstwa Przemysłu Rolnego
i Spożywczego: M. Hoffmann